

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16P/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217295
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2012:7612217295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci navrhovateľa Z. K., H.. XX.X.XXXX, C. A. Č.. XXX/X, K. N. proti odporkyni A. V., H.. X.X.XXXX, C. K. Z. Č.. XXX/X, E. o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd **n e z a v ä z u j e** odporkyňu zaplatiť súdny poplatok z návrhu.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 27.9.2012 doručeným tunajšiemu súdu toho istého dňa sa navrhovateľ domáhal , aby odporkyňa bola povinná platiť príspevok na výživu rozvedeného manžela v prospech navrhovateľa vo výške 10,-- Eur mesačne.

Odporkyňa sa vo veci vyjadrila písomným podaním zo dňa 24.10.2012, v ktorom žiadala návrh navrhovateľa zamietnuť. Poukázala na to, že je nezamestnaná, mesačne dostáva 129,97 Eur, dostáva výživné na deti 50,-- Eur a jej dcére Lívii navrhovateľ vypláca na ruku 25,-- Eur. Odporkyňa mesačne platí nájom 59,21 Eur a elektrinu 40,40 Eur. Synovi Z. uhradza cestovné mesačne v sume 20,-- Eur. Stará sa o 4 nezaopatrené deti, z ktorých R. K. je nezamestnaný, F. K. je študentka, B.Á. K. je študent a Z. K. je žiak. Bývajú v podnájme u S. N. a to kým si nezoženú svoje bývanie, takže nájomnú zmluvu ani nemá.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania, na ktorý predvolal oboch účastníkov. Odporkyňa svoju neúčast' ospravedlnila a preto súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával a napokon aj rozhodol v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi a na základe toho zistil tento skutkový stav.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že toho času je rozvedený a býva v podnájme, za ktorý platí 30,-- Eur mesačne. Je hlásený na Úrade práce a poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne počnúc od 1.9.2012. On si musí chodiť požičiavať peniaze k matke. Má štyri deti, z toho vyživovaciú povinnosť má ešte k 3 deťom. Platí výživné na B. K., Z. K. B. F. K.. Od januára 2012 je nezamestnaný, kedy dovtedy pracoval u pána Sokolského. Jeho pracovný pomer sa

ukončil dohodou, keďže nebolo práce. Nevlastní žiadny hodnotnejší majetok. V prípade, ak mu chýbajú peniaze, tieto si požičiava od svojej matky, ktorej ich však musí vrátiť.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8C/190/2010 mal súd preukázané, že rozsudkom sp. zn. 8C/190/2010-19 zo dňa 16.12.2010 bolo manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozvedené. Zároveň bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej na čas po rozvode sa maloletý B. a maloletý Z. zverili do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľ sa zaviazal prispievať na ich výživu a to na každého z nich minimálnym zákonným výživným vo výške 30 % životného minima na nezaopatrené dieťa. Tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 20.12.2010.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, pracovisko Krompachy zo dňa 23.10.2012 vyplynulo, že odporca je toho času vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. S účinnosťou od 1.9.2012 poberá dávku a príspevky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne. Podľa tej istej správy odporkyňa je takisto vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Je poberateľkou prídavkov na deti vo výške 67,62 Eur mesačne a tiež poberá dávku a príspevky v hmotnej núdzi vo výške 62,35 Eur mesačne s účinnosťou od 1.7.2012.

Podľa správy posledného zamestnávateľa navrhovateľa zo dňa 15.10.2012, navrhovateľ u tohto zamestnávateľa ukončil pracovný pomer dňa 22.1.2012 a to z organizačných dôvodov v zmysle Zákonníka práce na strane zamestnávateľa. Do tých čias dosahoval u uvedeného zamestnávateľa v období mesiacov október 2011 až december 2011 čistý príjem vo výške 274,53 Eur mesačne a za mesiac január 2012 mu bol vyplatený príjem vo výške 195,40 Eur.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 73 Zákona o rodine, právo na príspevok na výživu zanikne, ak oprávnený manžel uzavrie nové manželstvo alebo ak povinný manžel zomrie.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremiľčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd na základe vyššie popísaného zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť, nakoľko tento neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočností, že nie je schopný sám sa živiť a že je teda odkázaný svojou výživou na príspevky na výživu, ktorý by mu mala poskytovať odporkyňa. Z dôkazov vykonaných súdom závery o neschopnosti navrhovateľa sám sa živiť, ako určujúceho kritéria pre posúdenie jeho nároku na priznanie uvedeného príspevku na výživu voči odporkyni, nevyplynuli. Súd len v tejto súvislosti poznamenáva, že podmienka neschopnosti samostatne sa živiť predstavuje zrejmu odlišnosť od výživného medzi manželmi do ich rozvodu, keďže v tomto prípade nie je právny nárok na v zásade rovnakú životnú úroveň a vyžaduje sa kvalifikovaná miera odkázanosti. Podľa názoru súdu takúto kvalifikovanú mieru odkázanosti u navrhovateľa preukázaná nebola. Navyše z doteraz vykonaných dôkazov je zrejme, že ani samotná finančná a majetková situácia na strane odporkyne nie je výrazne odlišná od situácie, v ktorej sa nachádza navrhovateľ, keďže aj odporkyňa je odkázaná na poberanie štátnych sociálnych dávok, takže aj tá skutočnosť prispela k tomu, že súd návrh navrhovateľa v konečnom dôsledku musel zamietnuť.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkom trovy nepriznal, pretože odporkyňa aj keď mala v konaní úspech, si trovy neuplatnila.

Pokiaľ ide o súdny poplatok, súd rozhodoval podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 o súdnych poplatkoch, a keďže navrhovateľ bol v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/ citovaného zákona oslobodený od súdneho poplatku, avšak nemal úspech v spore, a teda súd nezaväzoval odporkyňu k úhrade trov konania, súd rozhodol, že odporkyňa nie je povinná uhradiť súdny poplatok z tohto návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1a 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)